

4.4.2011

B7-0246/2011

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

komission julkilausuman johdosta

työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti

seksuaalisen väkivallan käytöstä Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän konflikteissa

Antonyia Parvanova, Marietje Schaake, Marielle De Sarnez, Ramon Tremosa i Balcells, Kristiina Ojuland, Sarah Ludford, Giommara Uggias, Edward McMillan-Scott, Sonia Alfano
ALDE-ryhmän puolesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma seksuaalisen väkivallan käytöstä Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän konflikteissa

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman naisiin kohdistuvan väkivallan poistamisesta,
- ottaa huomioon 17. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman Kongon demokraattisen tasavallan tilanteesta ja raiskauksesta sotarikoksena¹,
- ottaa huomioon 17. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Egyptin tilanteesta,
- ottaa huomioon 7. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman eteläisistä naapurimaista ja erityisesti Libyasta,
- ottaa huomioon korkean edustajan Catherine Ashtonin Euroopan unionin puolesta antaman julkilausuman 25. marraskuuta 2010 vietetyn, naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan kansainvälisen teemapäivän johdosta,
- ottaa huomioon korkean edustajan Catherine Ashtonin Euroopan unionin puolesta antaman julkilausuman 8. maaliskuuta 2011 vietetyn kansainvälisen naistenpäivän johdosta,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeuksia ja erityisesti naisten oikeuksia koskevat oikeudelliset välineet, kuten YK:n peruskirja, ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus, kansalaisyhteiskunnan oikeuksia ja poliittisia oikeuksia sekä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevat kansainväliset yleissopimukset, ihmisten kaupan ja toisten prostituutiosta hyötymisen tukahduttamista koskeva yleissopimus, kaikkinaisten naisten syrjinnän poistamista koskeva yleissopimus ja sen valinnainen pöytäkirja, kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastainen yleissopimus, pakolaisten oikeusasemaa koskeva vuoden 1951 yleissopimus ja palauttamiskiellon periaate,
- ottaa huomioon muut naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevat YK:n asiakirjat, kuten 25. kesäkuuta 1993 ihmisoikeuksien maailmankonferenssissa hyväksytyt Wienin julistus ja toimintaohjelma (A/CONF. 157/23) sekä naisiin kohdistuvan väkivallan poistamisesta 20. joulukuuta 1993 annettu julistus (A/RES/48/104),
- ottaa huomioon seuraavat YK:n yleiskokouksen antamat päätöslauselmat: 12. joulukuuta 1997 rikosten estämisestä ja rikosoikeudellisista toimista naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi (A/RES/52/86), 18. joulukuuta 2002 työstä naisiin kohdistuvien kunniarikosten poistamiseksi (A/RES/57/179) sekä 22. joulukuuta 2003 naisiin kohdistuvan perheväkivallan poistamisesta (A/RES/58/147),

¹ EUVL C 41 E, 19.2.2009, s. 83.

- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun erityisraportoijien kertomukset naisiin kohdistuvasta väkivallasta ja naisten syrjinnän poistamista käsittelevän komitean antaman yleisen suosituksen nro 19 (11. istunto vuonna 1992),
 - ottaa huomioon neljännen naisten maailmankonferenssin 15. syyskuuta 1995 hyväksymän Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman sekä 18. toukokuuta 2000 antamansa päätöslauselman Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman seurannasta, 10. maaliskuuta 2005 antamansa päätöslauselman YK:n neljännessä naisten maailmankonferenssissa hyväksytyyn toimintaohjelman seurannasta (Peking +10)¹ ja 25. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman Pekingin toimintaohjelman seurannasta (Peking +15),
 - ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 19. joulukuuta 2006 antaman päätöslauselman toimenpiteiden tehostamisesta kaikenlaisen naisiin kohdistuvan väkivallan poistamiseksi (A/RES/61/143) sekä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 1325 ja 1820, jotka koskevat naisia, rauhaa ja turvallisuutta,
 - ottaa huomioon vuonna 1998 hyväksytyyn Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön ja erityisesti sen 7 ja 8 artiklan, joissa raiskaus, seksuaalinen orjuus, pakkoprostituutio, pakkoraskaus, pakkosterilisaatio tai muu törkeä seksuaalisen väkivallan muoto katsotaan rikoksiksi ihmisyyttä vastaan ja sotarikoksiksi ja rinnastetaan kidutukseen ja vakaviin sotarikoksiin riippumatta siitä, tehdäänkö näitä tekoja järjestelmällisesti vai satunnaisesti kansainvälisissä tai kansallisissa selkkauksissa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että naiset ovat osallistuneet aktiivisesti kansannousuihin, joilla pyritään lisäämään demokratiaa, oikeuksia ja vapauksia Pohjois-Afrikassa ja Lähi-idässä,
 - B. ottaa huomioon, että Libyan ja Egyptin hallintokoneistot ovat käyttäneet seksuaalista väkivaltaa osana konfliktia näissä vallankumouksissa ja kohdistaneet väkivallan erityisesti naisiin, mikä on tehnyt naisista suojaattomia,
 - C. ottaa huomioon, että seksuaalista väkivaltaa näytään käyttävän järjestelmällisesti keinona pelotella ja halventaa naisia,
 - D. ottaa huomioon, että libyalaisnainen Iman al-Obeidi, joka kertoi toimittajille eräässä Tripolin hotellissa sotilaiden joukkoraiskanneen ja pahoinpidelleen hänet, pidätettiin 26. maaliskuuta 2011 ja vietiin tuntemattomaan paikkaan, ja että miehet, joita hän syyttää raiskauksesta, ovat nyt haastaneet hänet oikeuteen kunnianloukkauksesta,
 - E. ottaa huomioon, että Egyptissä naispuoliset mielenosoittajat väittävät, että sotilaat alistivat heidät neitsyystesteihin Tahririn aukiolla 9. maaliskuuta tehdyn joukkopidätyksen jälkeen, että testien jälkeen heitä kidutettiin ja heidät raiskattiin ja että testit tehtiin miespuolisten sotilaiden läsnä ollessa ja tapahtumasta otettiin valokuvia,
 - F. ottaa huomioon, että jotkut näistä egyptiläisnaisista joutuvat näiden neitsyystestien takia sotilastuomioistuimen eteen,

¹ EUVL C 320 E, 15.12.2005, s. 247.

1. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioiden hallituksia tuomitsemaan jyrkästi Libyassa ja Egyptissä naisiin kohdistetun seksuaalisen väkivallan ja pelottelun;
2. suosittaa, että järjestetään riippumaton tutkinta syyllisten saattamiseksi vastuuseen ja että tutkitaan erityisesti Gaddafin tekemät rikokset kansainvälisen rikostuomioistuimen ehtojen mukaisesti;
3. korostaa, että jokaisella olisi oltava oikeus esittää mielipiteensä maansa demokraattisesta tulevaisuudesta ilman että joutuu pidätetyksi, kidutetuksi tai halventavan ja syrjivän kohtelun alaiseksi;
4. katsoo, että Pohjois-Afrikassa ja Lähi-idässä tapahtuvien muutosten myötä on ehdottomasti päästävä eroon naisten syrjinnästä, jotta naiset voivat osallistua täysimääräisesti yhteiskunnalliseen elämään tasa-arvoisina miesten kanssa ja siten kuin määrätään kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevassa YK:n yleissopimuksessa;
5. painottaa tarvetta turvata naisten oikeudet yleisesti näiden yhteiskuntien uusissa demokraattisissa ja oikeudellisissa rakenteissa;
6. korostaa, että olisi tunnustettava naisten rooli vallankumouksissa, mukaan lukien heidän kohtaamansa uhkaukset sekä keinot, joilla he voivat puolustaa oikeuksiaan;
7. korostaa, että erottamattomana osana demokratisointiprosessia on valtavirtaistettava ihmisoikeudet ja Euroopan naapuruuspolitiikan toimet sekä jaettava aktiivisesti EU:n kokemuksia sukupuolisen väkivallan torjumisesta ja tasa-arvosta;
8. korostaa tarvetta toteuttaa sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen ja tukea erityistoimia, jotta Euroopan naapuruuspolitiikan kohdemaissa saadaan aikaan toimiva ja järjestelmällinen tapa käsitellä sukupuolten tasa-arvonäkökohtia; kehottaa hallituksia ja kansalaisyhteiskuntaa lisäämään naisten sosiaalista osallisuutta, torjumaan naisten lukutaidottomuutta ja edistämään naisten työllistymistä, jotta varmistetaan naisten merkittävä mukanaolo kaikilla tasoilla;
9. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota asettamaan Euroopan naapuruuspolitiikan eteläisten kohteiden kanssa käytävissä keskusteluissa etusijalle EU:n poliittiset painopisteet, joita ovat kuolemanrangaistuksen poistaminen, ihmisoikeuksien, myös naisten ihmisoikeuksien, ja perusvapauksien kunnioittaminen sekä eri kansainvälisen oikeuden välineiden, kuten kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön ja vuoden 1951 pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen, ratifiointi;
10. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle.